

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXC.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96504](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96504)

nenditā, & cessam, cū actio personalis, quā usufructuarius habet, solū habenti ususfructus de iure cōpetat. Et t̄ quāvis emens ab usufructuario cōmoditatē, & perceptionē fructuū dicatur habere actionē personālē ex emptio. l. necessariū. ff. de pericu. & cōmo. rei uend. tñ dictū illam habere directē, & iure proprio ex suo cōtractu, non autē nomine usufructuarij ex cessio

ne actionū ab usufructuario facta. Præterea t̄ si intelligamus cessionem actionū de actione cōfessoria, quæ datur et̄ cōtra extraneū pro iure usufructus, planē illa nō potest cōpetere nisi usufructuario, ratione iuri usufructus non solū cōtra proprietariū, sed et̄ contra extraneū, vt in d. l. iuri. §. vtrum. ff. si usufruct. per. l. 2. in prin. & in §. i. cū sequē. ff. si serui. vendi. ergo actiones reales cōfessorias cedēdo dicitur et̄ cessisse usufructuū, vt est iuris, arg. l. sciti. §. competet. ff. si serui. vñ. Adde, q̄ vltra cessionē interdictorū D. Bartholomea cessit et̄ principaliter omnia, & quæcūq; iura, quorū appellatione nō possunt dici cessā, nisi illa, quæ vltra actiones, & interdicta appellatione iurum continentur, cū vltra actiones, & interdicta cessit oīa, & quæcūq; iura, quæ verba nō possunt includere nisi ius usufructus, q̄ vltra actiones, interdicta, & officiū iudicis, quæ specialiter, & expressē cessā fuerūt, usufructuarii alia iura habere nō pōt, nisi ius usufructus. l. i. §. quædā. ff. de rerū diuisio. Vnde cōsiderando singula verba cessionis factæ ab ipsa D. Bartholomea, ea nō possunt aliud iportare, nisi ius usufructus, & alia iura, quæ ipsi vt usufructuarii cōpetebat, prout t̄ est de natura cessionis, vt iura, & actiones, q̄ erant penes cedentē, vellet i cessionariū trāsferratur, vt habetur latē per Bar. in l. i. ff. c. de actio. & oblig. Ex quo infertur arguēdo à partibus sufficiētē enumeratis, q̄ per cessionem Iacobo factā omni respectu dicūt transferatū, & cessus usufructus, quē ipsa vt usufructuaria habebat, & cōsequenter cū nō potuerit cedi, dicitur extinctus, & cōsolidatus, vt supra. Nec obstat q̄ dicat̄ cessus usufructus causalis, quī dicitur esse quid iuris, cū à domino causetur, vt in iuribus §. in principio allegatis, qm̄ hoc factū nō potest, t̄ quia usufructus causalis solū apud proprietariū, & non apud aliū esse pōt ad tradita per scriben. in d. l. naturaliter i prin. & not. in l. usufructu ff. solut. matri. & si dñs illū usufructū eederet, seu transferret, tūc desineret esse causalis, & efficeretur formalis, quē solus dñs, & proprietarius, non autē usufructarius cedere, & trāsfere pōt, ut per doct. in d. l. naturaliter. d. l. si cū testamēto. §. si fundū.

& ibi gl. & Bar. ff. de excep. rei iudi. Nec obstat clausula omni meliori modo, q̄ illa nō operat̄, ut resultat repugnātia, & cōtraria ad tradita per Moder. in d. c. cum super abbata de offi. deleg. & per Maria. Soci. in d. c. 2. de libel. obla. i. d. artic. 13. in 2. q. & inquit Arret. i. cōf. 17. col. 4. versū nō obstat clausula illa, q̄ illa clausula nō pōt facere actū valere eo modo, quo effectū fortiri nō pōt, led impossibile est, q̄ cedendo, & trāsferrēdo solū cōmoditatem, & perceptionē fructuum dicantur iura omnia, & actiones personāles, & reales, & interdicta cessā, & cessā, vt dictū fuit, ergo per hanc clausulam omni meliori modo non potest dici solū concessa cōmoditas, & perceptio fructuum. Et prædicta verissima de iure esse existimo. Laus Deo.

S V M M AE.

- 1 Societas omnium bonorum inter fratres, & similes tacite contra
ita ex quibus arguit, & demonstrari possit.
- 2 Lucrum, commodum, damnumque omne undecunque proveniens,
omnisque impensa in societate debet cōtribui, & societatī imputari.
Et quomodo hoc procedat num. 12. & 27.
- 3 In societate generali omnium bonorum omnes expensa, omniaque
incomoda societati imputantur, nisi ex delicto socij proveniant.
- 4 Onus dotandi filias alterius socij licet sit personale ipsius patris,

[illegible]

et ecclesiastica ab uno ex sociis omnium bonorum suorum
non possit contrahere societatem acquisita solum quoad
bonorum suorum societate, communicatur.

et ecclesiastica ab uno ex sociis omnium bonorum suorum
non possit contrahere societatem acquisita solum quoad
bonorum suorum societate, communicatur.

E P I T O M E.

Unus ex pluribus fratribus, & sociis omnium
bonorum suorum pactum expressum id sit conuentum, non pos-
sit in sociis, & non consentientibus, de bonis com-
munibus dotari, sed hoc onus ad earum parentes tantum
pertinet, quibus dotes sic datae imputantur. Do-
tationes de bonis communibus, aliis sociis, & co-
sueverunt, vel non contradicentibus, etiam absque
pactum expressum dicuntur de bonis communi-
bus sociis, illas dotes societati imputandas.
Societas ecclesiastica in societate omnium bo-
norum, quoad fructus, societate durate, coicatur, si
tamen, sine pactum societatem fuerit acquisita.

CONSILIVM CXC.

Is s subtilissimis allegationibus pro utra-
que parte super cā cōpromissaria hinc in-
de factis, & coram arbitris productis, super
tribus principaliter est insistendū, primo,
an inter filios Maynardi de bonis, & pecuniis
Theodori eius fratris sint imputandę
dotes, ut dicitur, saltem tacite cōtracta, & illud
patenter inter ipsos fratres commune fuisse
verum solius Maynardi patris adeo, quod
imputationis dotes illa in totum sint ipsi May-
nardi contrahenda. Secundo, an ex eo, quod Maynar-
dus illa dedit, scilicet, patiente, & non cōtradicen-
te consentiente Theodoro, qui, secundum ea,
in facto proponuntur, cum illarum sponsis
de matrimonio contrahendo, ac et de do-
tatione, ipse Theodorus sibi saltem pręiudicane-
re bonis communibus dotes datę, & constitu-
tione, & non possint soli parti Maynardi, sed so-
cietati imputari. Tercio, an Maynardus bona emphy-
teutice ipsius, eiusq; filios acquisita ex diuisione,
extinctione inter homines cōsiliis facta, teneat
Theodoro eius fratre cōmunicare, & sic bo-
na omnia dicantur inter ipsos cōmunia. ¶ Ad pri-
mum deinde, quod profecto non parum in se diffi-
cile habet, cum super illo docto. antiqui, & mo-
derna uariaverint, ut vix discerni possit, quoniam illo
magis cōmunis opinio, pro parte Maynardi,
ad illius tunc quā plurima facere videntur, & in
pripio pono, q̄ inter dictos fratres tacita fuit cō-
tracta societas omnium bonorū, t̄q̄ ex pluribus argui,
et demonstrari potest, videlicet ex eo, quod post mor-
tem patris ip̄, & cōtinuē vsq; ad hęc diuisionis tē-
pore perire, & plures annos simul cū ipsorū fami-
liis, & uxoribus ad vñ panē, & uinū cohabitauerunt,
cōmunicando omnia lucra, & dāna, quę ex eorū ne-
gociationibus contingebant, & aliunde quomodo
coram p̄sentiebant iuxta ea, quę habentur per Bart.
in l. p̄sentis in uers. q̄ro iuxta p̄dicta. C. cōia utriusq;
ex utraque & si inter fratres retinentes, & possiden-
tes pro indiuiso bona hereditaria paterna non
contrahat societas. l. ex parte. §. si filius. ff. fam.
hered. l. si fratres. ff. pro socio. tamen quando ipsi in
communi ponunt lucra, & damna ex eorum negotia-
tione contingant, tacite societatem contraxisse
tenentur. l. cōi. ff. pro socio. quoniam huiusmodi cō-
municatio citra ius, & nomē societatis fieri non dici-
tur, sed citra ius, nomēq; heredis fieri nō possunt.
l. p̄sentis. l. pro herede. cū ibi notatis p̄ Bart. & alios. ff. de
hered. & ad p̄dicta faciunt etiam ea, quę in

terminis voluit Bar. in d. l. si patruus. in ult. col. in l. 1.
§. hoc interdicto. ff. de itin. actuque priua. & in l. cum
duobus. §. si fratres. ibiq; Bal. ff. pro socio. & idē Bal. in
addit. ad Bar. in tracta. de duobus fratr. in uers. sed an
duo fratres. & habetur per Pet. de Anch. in consil. 30.
quia questio modicam &c. in prin. & in consil. 303. ma-
teria, de qua quaeritur, non est noua. Cōmunio enim
bonorum inter fratres post mortē patris, & continua
cohabitatio, collatio, seu communicatio fructuum,
lucrorū, & damnorum inter eos, & q̄ inter ipsos nun-
quā de expensis, & oneribus circa res, & personas, ac
familias ipsorū factis ratio reddita fuerit, arguunt so-
cietatē inter eos fuisse contractam: quę omnia in ter-
minis nostris interuenerūt. arg. l. procula. cū ibi not.
ff. de probat. ut ibi per Pet. de Ancha. & per Roma. in
consil. 91. in prin. & Ang. in consil. 85. & ita in facto mi-
hi pręsupponitur, ipsos fuisse socios omnium bo-
norum maxime propter mutuas negotiationes quęstua-
rias, ut supra, contractas, qm̄ etiā absq; eo, quod prom-
iscuē artes, & negotiationes quęsturias exercuis-
sent, si quęcunque bona, & alia vñdecunque quęsta
in cōi posuerunt, ex his tacitus consensus societatis
omnium bonorū arguitur: nam & si quando sit com-
municatio certorū lucrorum, puta vñus negotiatio-
nis, ex hoc ad societate lucrorū aliarum negotiatio-
nū non inferatur, & p̄nec ad societatem omnium
bonorū, ut uoluit Bar. in l. 1. §. qui hoc interdictum.
ff. de itin. actuque priua. & in d. l. si patruus. tñ hoc est
uerum, qm̄ actus essent uniformes, secus, si essent dif-
formes, & in se uarietate habētes, nam tunc per tales
actus generalis omnium bonorū societas pręsumere
tur, quia indifferenter se habent, & indefinitē. Vnde
ex huiusmodi actibus ita promiscuis, & indifferenti-
bus societas generalis omnium bonorū inter fratres p̄-
dicta censetur secundū Bal. & Sali. in d. l. si patruus. quic-
quid uoluerit gl. in l. 3. §. cum specialiter. & in l. cōi. r.
ff. pro socio. quę sentit societatem omnium bonorū,
non dici contractam, nisi specialiter, & expresse cō-
tracta fuerit, qm̄ Doct. cōiter contrarium tenēt, ut pa-
tet ex p̄dictis, maxime ex ijs, quę ponunt Doct. in d.
l. si patruus. Bart. in d. l. titium, & manium. §. altero. &
Pet. de Anch. in d. consil. 303. Stāte hoc pręsupposito,
sequitur, q̄ dotes datę filiabus dicti Maynardi nō de-
bent tēpore diuisionis imputari portioni ipsius May-
nardi, sed portionibus omnium, & societati, quia t̄ sicut
omne lucrum, & cōmodum vñdecunque proueniēs
societati cōtribuitur. d. l. 3. §. 1. ita omne dānum, om-
nisq; impenśa debet societati cōmunicari, & imputa-
ri. l. cū duobus. §. per contrarium. l. si igitur. in fi. & l. si
societate uniuerlarum. ff. pro socio. quia contrariorū
eadem debet esse disciplina. §. in illa. Insti. de societa-
te. Bar. in l. inter stipulantē. §. sacra. ff. de verb. obli. l. si. ff.
de leg. 3. l. quod in rerū. §. si quis possit. & l. si ex toto. in
prin. ff. de leg. 1. ¶ Pręterea & secundo, t̄ stante socie-
tate omnium bonorū inter ipsos fratres non est dare
expensas, & incōmoda, quę non dicantur occasione
societatis contracta, & facta, & quę non sint societa-
ti imputanda, nisi ex delicto socij proueniant, quia de
natura illius societatis est, q̄ omnis fortuna prospera,
& aduersa sit cōmunis utrique socio. l. cū duobus. §. so-
cium. & §. per contrarium. & l. quod aut. cum seq. ff.
pro socio. & Doct. in d. l. si patruus. Sed t̄onus, & incō-
modum dotādi filias alterius socij: quamuis dicatur
personale ipsius patris. l. qui liberis. ff. de ritu nuptia.
glo. in l. obligamur. §. lege. ff. de actio. & oblig. tamen
ex quo illud onus delicto, & culpa ipsius patris socij
non prouenit, debet societati imputari, & ad omnes
socios cōmuniter spectare, ut in d. §. per contrarium,
& ac et arguendo de expensis, t̄ quę sunt pro adipiscen-
do honorem, seu dignitatem filij alterius socij, quę

- & si personales sint ipsius patris, tñ societati imputantur, atque communes omnium sociorum esse dicuntur. d. l. ex parte. §. filius. ff. fam. herciscun. & est optimus rex. in l. si societate uniuersarum. in fi. ff. pro socio. ¶ Ter
- 6 tio tñ id, quod alter ex sociis acquirit mediante persona filij, societati acquirit. d. l. cum duobus. §. socii. ergo ut cōtrariū sit idem ius, debet etiam societati communicari, & imputari id, qđ pater pro persona ipsius
- 7 filij expendit, & cōsequenter pro dote filia: ¶ Quā ex pensā licet quoad patrem dicatur personis, & necessāria tñ respectu matrimonij, quia pater tenet illā i matrimonio collocare, ut in auth. ut cū, de appella. cogno. in §. aliud quoque capitulū. in fi. §. respectu dotis dandæ, ut in d. l. qui liberos. l. si. C. de dotis promiss. gl. in d. l. obligamur. §. lege. l. si cum dotem. §. si pater. ff. solu. matrim. vbi Bart. Alex. & alij in l. unica. §. primū. C. de rei vxor. actio. in auth. praterea. C. unde vir, & uxor. in l. huiusmodi. §. si pater. ff. de lega. 1. in l. titia. §. qui inuita. ff. de lega. 2. & in l. vxorem. §. pater naturalis. ff. de lega. 3. vbi habetur, qđ debitū dotandi respectu patris dicitur necessarium, & ideo cum legato factio filia compensatur, tñ est societati imputanda, per
- 8 prædicta. ¶ Quarto præmissa ita suadentur, tñ si vnus ex sociis partem dotis ob mortē vxoris suæ lucratur, illud lucrū acquiritur societati. l. actione. in fi. iuncta
- 9 l. quod si eo tempore. ff. pro socio. ¶ quoniam hereditas, legatum, donatum, aut quacunque ratione acquisitum in societate omnium bonorum est comunicandū. l. 3. in fi. ff. pro socio. d. l. cū duobus. §. socium. Deci. in cōsi. 66. in primo dubio. Roman. in cōsi. 406. & inuit docto. maxime Alex. in l. si cum dotem. §. transgrediamur. ff. soluto matrimo. & Angel. in cōsi. 60. ergo & damnum, seu onus dandæ dotis, quod ex necessitate alteri socio imminet, debet ad societatem spectare,
- 10 & inter socios cōmune esse, quoniam tñ hoc est proprium societatis, ut lucra, & damna ex eadem causa, eodemq; respectu prouenientia sint inter socios cōmunia. l. de illo. cum ibi not. ff. pro socio. ¶ Vltimo
- 11 tñ hæc opinio confirmatur auctoritate plurimorum doctorū, qui conclusionem supra positā sequuti fuerūt, inter quos fuit Bald. in d. l. si patruus. in 4. col. uerfi. & prædicta omnia. & in additio. ad tracta. Bart. de duobus fratrib. in l. cum duobus. §. si fratres. & in l. si societatem uniuersarum. ff. pro socio. Paul. de Cast. in d. l. si societate. & l. si socius p. filia. in relectis antiquis. do. Ant. in cōsi. 7. dubium primū & c. Bal. in cōsi. incipien. in christi nomine, factū tale est & c. Socin. in cōsi. 29. i. visis literis & c. ubi in causa suo arbitrio cōmissa ita consuluit, & affirmat ita cōsultum fuisse per do. Nellum de Sancto Gemina. pluresque alios aduocatos Florentinos, & per quendam Ioannem bap. de Saxoferrato: idem sequitur Alex. in cōsi. 70. in 1. dubio in 5. uol. Dec. in cōsi. 66. & 68. Angel. in l. ex duobus. ff. de nego. gestis. pluresque alios ita tenuisse refert Ias. in authen. quod locum. col. 5. C. de collat. ¶ Præmissis tamen non obstantibus, contrariam opinionem in puncto iuris ueriores esse arbitror, quod
- 12 tñ onus dotandi filias alterius socij, seu ipsorum sociorum nō sit cōmune, nec societati imputetur, nisi hoc expresse fuerit inter socios conuentum, quoniam impensæ, quæ ob causam societatis, & cōmunionis nō fiunt, non sunt comunicandæ, ut patet in impensa funeris. l. socius, qui in eo. §. si. & l. iure societatis. ff. pro socio. Sed dotis impensa, quæ per patrē fit in dotando filias, non dicitur ob causam societatis, & cōmunionis fieri, quoniam, ut dictū fuit, est onus personale, & necessariū patris, ergo nō est comunicandum, nec societati referendum. ¶ Secundo quamuis tñ eo casu, quo societas omnium bonorum fuit expresse contracta, & in ita, ea comprehendat omnes actus quæstuarios, & non

quæstuarios. l. sed & si adiciatur. cum gl. & l. i. sociis. tñ quādo societas omnium bonorum fuit contracta, ex actibus, & rebus ipsis contracta iuxta l. si societas. l. coiri. cum sequen. ff. cod. tunc dicitur contracta quoad actus quæstuarios, nō autem omnia lucra, & damna, ut uidetur tex. notat in l. coiri. cum sequen. & sequen. ex quo enim societas ideo solū actus quæstuarios liciti, & nō alij actus, tñ ibi: & tñ quæstuarij dicuntur, qui ex opera cōmunicij descendunt. l. quæstus. cum ibi nota. ff. argumēto l. cū duobus, alijs si fratres. §. titu. iuncta glo. Sed actus dotandi non quæstuarij, quia non descendit ex opera cōmunicij, ut in d. l. quæstus. & uoluit expresse Bart. in prin. ff. de leg. 3. & Bal. i. auth. ex testamento uerfi. secūdo quæro. C. de collatio. ergo in societate etiam omnium bonorum tacite contracta dicitur: & per hanc rationem posset respondere in nibus, quæ in cōtrariū adduci possent secundū in cōsi. 154. col. pen. uol. 2. ¶ Terio inducitur cōmuniter in l. si socius pro filia. ff. pro socio. tñ do sunt plures fratres etiā socij omnium bonorum tenentur ad dotes alterius fratris cōterere ex eo, qđ fratres, quoniam hoc onus ad patrē, & nō ad fratres, tñ ut sciantur etiā doctores omnes, quos in opinionem tenere retuli, & Decius in d. l. si socii, qui ita declarat procedere id, qđ uoluit Specus tit. de iudic. in §. sequitur. & hoc etiam uoluit Decius in d. l. si patruus. & in addit. ad tract. Bart. de duobus fratribus. Item nec ex eo, quod sint socij omnium bonorum tum per rationem proximam, tum quia onus dotandi filias alterius socij non imputatur societati, nec inter socios etiam omnium bonorum, inter quos etiam expresse societas contracta esset, est comunicandū, sed regulariter debet esse ipsius patris socij præcipuum, ut est text. clarus in d. l. si socius pro filia recte intelligatur, prout illi recte intellexerunt in suis consilijs, uidelicet in cōsi. 43. 133. & 142. volum. & in cōsi. 76. cum duobus sequentibus. 4. in cōsi. 104. col. 2. & 3. uol. 3. & in cōsi. 17. ubi tenendo hanc secundam opinionem, quod onus dotandi filias sociorum non sit societati imputandum, mouetur principaliter per d. l. si socius pro filia, quod textum ita etiam intelligit Bald. in d. l. si patruus. d. tracta. de duobus fratribus. ac etiam in d. l. ex testamento. qui concludens onus dotandi spectare ad patrē, & non ad fratres habentes bona communia illum allegat, & Specul. in d. tit. de iudicis. an. & c. tenetur, & docto. magis communiter in d. l. si socius pro filia textum intelligunt. Quare non eundo per prædicta suffragia, decisio presentis dubij ex cōtra tñ legitur, in primis ponderando illum, vt cōmunitate scribenes faciunt ibi, si forte conuenisset d. go si non fuisset conuentum, ille text. innuit, qđ de communi constitui non debere. Secundo d. do alias inductiones pondero illum textum, qui præsupponit, quod stante pacto inter socios, quod filia sint de communi dotanda, si matrimonio contrahit diuortio solutum, & pater dotem mariti suum uelit recuperare, & maritus non sit solvendo, alio regulariter secundo viro non est de communi societas danda, nisi etiam hoc fuisset expresse inter socios conuentum. Inferitur ergo, quod onus dotandi filias non pertinet ad societatem, quoniam illud ad socios spectaret, sicut ex pacto dos primo uiro de cōmuni data fuit, ita secundo viro ex iure d. p. tione de cōmuni dari debuisset, cuius cōtrariū in le tex. nisi etiā specialiter fuisset conuentum, quod de te amissa, iterum dos de cōmuni dari deberet.

quentibus. & in consil. 103. col. 2. & 3. uol. Alberi. in d. l. si socius. Ange. consil. 7. Specul. in tit. de iud. §. sequi tur videre. in 4. parte. in vers. quid si unus ex fratribus. Bal. in l. si. C. de dotis promiss. & in authen. ex testam. col. penul. C. de collat. q. si sint duo, puta fratres, uel q. sint socii omnium bonorum ex societate tacita, onus do tandi non imputetur societati, sed requiritur, q. socie tas expresse fuerit contracta, & expresse conuentum de dotando de comuni. per d. l. si socius, & quamuis ali qua possent colorate in contrarium adduci, tamen ex quo hoc est decusum in d. l. si socius. est illius disposi tioni standum, quoniam tacita societas solum super actibus quaestuariis inita censetur, sed actus dotandi non est quaestuaris, ut supra dixi, ergo & c. Et per hac rationem potest responderi omnibus, quae in contrarium allegari possent, secundum Alex. in d. consil. 154. colu. penul. & in consil. 104. uol. 3. Et in casu nostro praedicta conclusio verissima uidetur, quoniam & si uerbo praesupponatur, societatem omnium bonorum tacite fuisse contractam, tamen hoc in facto est falsum, quia ad hoc, ut societas omnium bonorum contracta dicatur, & consequenter omnia onera culpa tamen alterius non prouenientia sint communicanda, requiritur, q. fratres simul habitantes indistincte omnia, & quaecum que luca, commoda, incommoda, & onera soluti fue rint communicare, & communi nomine omnia face re, ut uolunt doct. omnes in hoc concordantes, ut Socii. & Deci. in consiliis suis supra allegatis. Bal. in d. l. si pa truus. & in d. tracta. de duobus fratribus, ubi uoluit, so cietatem omnium bonorum censeri contractam, qua do ea, quae acquirerebantur, ab ipsis communiter, & co muni nomine acquirerebantur. Secus si proprio, & par ticulari nomine. At in terminis nostris Maynardus, dum cum fratre Theodoro erat in communione, multa suo proprio nomine negotiabat, & quampluri ma non communiter, nec communi nomine, sed pro prio, & speciali nomine acquisiuit, ut constet ex plu ribus instrumentis acquisitionum, & emptionum pec tinarum terrarum, quas Maynardus a diuersis personis no mine suo tantum, & pro se, ac haeredibus suis emit, ergo inter eos societas omnium bonorum contracta non dicitur, sed solum illorum, quae inter ipsos fuerunt co municata, & in communi posita, ac communi nomi ne acquisita ad tradita per Pet. de Ancha. in consil. 148. & arg. eorum, quae uoluit Bar. in d. l. titium. §. altero. ff. de administ. tut. in l. 1. §. si quis. ff. de itin. actus priua. Bal. in d. l. si patruus. ibiq. Bart. & idem Bal. in d. addi. & in c. 1. §. si duo. de fratri. de nouo benef. inuesti. cum similibus, quae allegari possent. Et q. etiam quando so cietas omnium bonorum tacite contracta esset, dotis non sint de communi dandae, tenent ultra praedictos Bal. in d. l. si patruus. dum allegat d. l. si socius, intelligendo illum tex. q. loquatur de sociis omnium bonorum, ueluti glo. & doct. ibi, ac in alijs locis intelligunt, idem Bal. in consil. incip. Ioannes frater, & in consil. incip. qua tuor erant. Bar. in consil. incip. super praedictis. Bal. in l. cu duobus. §. si fratres. ff. p. socio. in recollectis antiquis sequendo Spec. in d. tit. de iudi. Fulgo. in d. l. si socius. & Alberi. ibi, & in d. l. si societate uniuersarum. Petr. de Ancha. in d. consil. 148. & in consil. 303. materia, de qua quaeritur, ubi praesupponit societate tacite contractam, & tamen filias debere de proprio, & non de communi dota ri. Roma. in consil. 145. & in consil. 417. Paul. de Cast. in consil. 118. si dicta Cornelia. Moder. in tracta. de duobus fratribus. & Bal. in consil. 105. in fi. in 3. lib. quare ex his uidetur, q. hac opinio sit magis communis, & plu rium auctoritate fulcita, & consequenter in iudicando, & consulendo illa sequi debemus, & sicut alias semp sequutus fui, ita & in praesenti causa ea sequor. ¶ Non obstat in contrarium allegata, nam primo negari potest

praesuppositum factum, q. Maynardus, & Theodoru casu nostro fuerint socii uniuersorum bonorum, luti etiam supra proximè dixi, quo stante, societas ta difficultate non haberet. Secundo praesuppositum ipsos fuisse socios omnium bonorum, ex quo societas fuit contracta expresse, sed tacite, ea solui quod quaestuarios contracta dici debet, sed actus dotandi est quaestuaris, ut supra, ergo & c. Tertio quidem esset societas omnium bonorum expresse contracta, la non censetur quoad onus dotandi filias contracta si expresse conuentum fuerit, & hoc saltem neces sario ex capitulis, & pactis societatis, quod socius pro filia. prout late supra dictum est, responsum esse secundo fundamento patet, & alijs, qui praecedunt in societate omnium bonorum cietate omnium bonorum praesupposita. Preterea rui non sunt societati imputandae, nisi expresse conuen rit. d. l. si socius pro filia. quicquid dixerint conuen nentes tam in lecturis, quam in consilijs, quibus allegauit. ¶ Venio ad secundum, an ex eo, q. May nus filias suas dotauit, sciente, patiente, & non dicente, immo expresse consentiente Theodoro fratre, ut in facto praesupponitur, & ex quo dicitur, in to dotis dominæ Hippolytae filiae ipsius Maynard anno 1515, celebrato constat, dotes huiusmodi tri Maynardo, an uero societati imputandae, quae imputandas esse, ac Theodorum fratrem non necesse filias Maynardi dotandum conferre, uideretur, tamen facie esse dicendum, ueluti supra in primo dictum clulsum fuit, & ideo tempore diuisionis id, quod praedictis dotibus datum fuit, est ipsi Maynardo imputan dum, nisi ex quadam donationis praesumptione argua esse, nisi ex quadam donationis praesumptione argua l. si seruus. ff. de donatio. inter uirum & uirum. & e rum, quae habentur in l. in senatus. ff. de nego. ges. t. quae donatio in dubio non praesumitur, quando potest coniectura assumi. l. campanus. ff. de replect. si cum auro. ff. de solutio. & l. cum de inuesti. de probatio. Sed quando frater Theodorus dotauit filiarum Maynardi consentit, potest praesumi hoc etiam alia causa, qua animo donandi, uideretur generum negotia Maynardi iuxta ea, quae habentur in l. de senatus. uel ut ipse similiter posset filias suas communi dotare, quoniam inter ipsos talis societas non erat, propter quam dici possit, dotes de communi bonis dari debere, quia non erat societas omnium bonorum, ergo in dubio praesumendum non est Theodorum animo donandi consentisse. Preterea si ad hoc, ut dotes filiarum ipsorum fratrum im putentur societati, requiritur pactum conuen sum. d. l. si socius. ergo dotes datae simpliciter huiusmodi pacto non erunt societati imputandae, hanc opinionem refert, ac sequi uidetur Petr. de Venturius. idemq. uidetur uoluisse ipse Bal. in d. C. de dotis promiss. & Paul. de Cast. in consil. 154. cip. si dicta ratio. Accedat ad hec, q. si societas, nec nunquam uidetur ad suum prejudicium conuenisse. l. c. ius. cu ibi not. ff. de pigno. actio. habetur in c. p. cer. de reg. iur. in 6. & c. non ne de praesump. cum ad idem facit id, quod uoluit Specul. in d. tit. de iudi. §. sequitur uidere, ubi frater dotes filiarum fratris ad patrui spectat. ¶ Quibus tamen non aduersantur quoad dotes datas filiabus Maynardi de bonis ab amobus fratribus, & de eorum consensu, ut supra

bus pluribus, quæ in casu nostro concurrunt, in primis coniunctio sanguinis gl. in d. l. si seruus. cõmunis & in l. utrũ. ff. de dona. inter uirum, & uxor. Itẽ dotis cã. & cõsequẽter pia, ut per Bar. in d. l. q̃ dotis, & Abb. in d. c. nonne. Itẽ cõsensu fratrũ in dando dotes, & tãtũnitas longi temporis, aliorumque onerum cõmunio inter fratres, ut colligitur ex ijs, quæ uoluit Bal. in d. l. fin. C. de dotis promiss. quæ omnia simul iũcta donationem arguunt, quãuis quodlibet de per se illam nõ induceret. Et t̃ hanc opinionẽ sequutus ẽt fuit dom. Ant. de But. in consi. 7. Ioa. de Imo. in consi. incip. in casu premissõ, & Pau. de Cast. in consi. 120. ad primũ respondetur, ubi uoluit, q̃ frater sciens, & consentiens filiam alterius fratris de bonis cõmuni- bus dari non possit aliquid tempore diuisionis pe- tere, quia fauore dotis præsũmitur donatio, cũ sit at- tinens, ibique ad hoc probandũ plura adducit: idem sequutus fuit Soc. in d. cõsi. 291. in 6. col. cũ sequẽt. ubi hanc opinionẽ ex multis cõprobat, & idẽ uoluit De ci. in consi. 66. & 68. & t̃ his terminis saluari potest id, quod uoluit Alex. in consi. 70. uol. 5. & in indiuiduo ita ipse consuluit in consi. 179. col. 1. in 5. uol. allegan- do Pau. de Cast. in consi. 118. incip. si dicta Cornelia, & plura alia. ¶ Non obstant ea, quæ in contrarium fa- cere uidentur, & primo id, quod supra in primo du- bio conclusum fuit, quoniam illa procedunt, quãdo ab initio alter ex fratribus uellet filiam suam de com- muni dotare inuito alio, uel in casu, in quo dotasset in scio, & non consentiente altero fratre, secus si filia suæ dotem dedisset, sciente, & non contradicẽte, im- mō expresse consentiente altero fratre, ut factũ fuit i casu nostro, nam tunc alter frater partem ad se spectã- tem donasse censetur per ea, quæ dicta fuerunt, nec potest tempore diuisionis tantundem de bonis cõi- bus deducere, quoniã dos de communi data cõsetur, & cõmunioni, ac societati imputatur. Et t̃ eodem modo responderi potest iis, quæ uoluit Specula. in ti- tul. de iud. §. sequitur uidere, ut in terminis respõdet Dec. in dictis consiliis 66. & 68. & Socyn. in dicto con- sil. 291. in fin. 6. colum. ¶ Non obstat, quod quando potest capi alia coniectura, quam donationis, nun- quam donatio in dubio præsũmi debet, nam t̃ hoc est uerum regulariter, fallit autem fauore dotis d. l. vnica. §. accedit. Barto. & alii in d. l. quæ dotis. Abb. & alii in d. cap. nonne. & latẽ do. meus Socyn. in d. cõ- si. 191. & Dec. in dictis cõsiliis. ¶ Non aduersatur etiã illud, quod ad hoc, ut dotes filiabus sociorum possint ex communibus bonis dari, requiritur pactum exp̃f- sum, ut supra fuit dictum in primo dubio per d. l. si so- cius pro filia. Bal. in d. authen. quod locum, & Alex. in d. consi. 154. quia respondetur, t̃ hoc uerum esse quantum ad hoc, ut frater inuito, & in scio altero fra- tre, cum quo erat in cõmunionẽ, & societate bono- rum, possit filiam suam de bonis communibus do- tare. Sed si dotem de communi dedisset, de scientia, & uoluntate alterius fratris, tunc huiusmodi dos est simpliciter cõioni, ac societati imputanda absque eo, quod pactum de dotando de bonis cõibus filias ipso- rum factũ fuisset per prædicta. Aliis, quæ in prius for- tẽ possent allegari, potest responderi ex iam dictis, & ex ijs, quæ adducit Soc. in d. cõsi. 291. & ex his apparet defenlatã conclusio p̃dicta, quæ est magis cõis, quam prima, nec non inferitur ex supra dictis, q̃ finita socie- tate Theodorus nõ p̃t filias suas de cõi dotare, quia agitur de dote de nouo cõstituenda, tũ quia hoc dici- tur æs alienũ post diuisã societatẽ supueniẽs, ut in l. omne. ff. pro socio. tũ quãdo agitur de dote filia- bus sociorũ de nouo dãda, & cõstituẽda, societatĩ nõ imputat, nisi de hoc inter socios expresse actũ, & quẽ- tum fuerit, ut supra dictũ fuit p̃ d. l. si socius. ¶ Quoad

ulti-

ultimū dubiū, an bona emphyteotica per dictū Maynardū, & filios suos à communitate Consilicis acqui-
 42. sitionibus hinc inde, cōcludendū est, q̄ t̄ aut inter ipsos fratres tpe acquisitionis, & inuestitura nō est, seu non fuit societas oīum bonorum, & tunc emphyteosis, quæ est ecclesiastica, non est cōdicanda, sed solū fructus, durāte cōione, ut est tex. in c. 1. §. 1. de duobus fratribus. de nouo benef. inuestit. ibiq; Bal. & moder. Aut inter ipsos erat societas et oīum bonorū, & idē dēm est, ut uolunt doct. cōiter, & maxime do. Prepositi. Mediol. in d. c. 1. §. 1. & Alex. in consi. 48. col. 2. in 3. uol. & quāuis ille tex. i. d. c. 1. §. 1. loquatur in feudo, tamen idē dicendū est et per illum in emphyteosi ecclesiasticā propter rōnē ibi expressā, quæ in emphyteosi quoque ecclesiasticā locū habet, uidelicet ne fortē dominus inuitus aliū, quā quē uoluerit, uasallum, seu emphyteotā acquirat, & t̄ ubi eadē rō militat, idē est in emphyteosi ecclesiasticā, qd̄ est in feudo, ut per Alex. post Bar. in l. si patroni. ff. ad Trebel. in l. et. ff. solu. matr. in l. ut iurisiurandi. §. si liberi. ff. de oper. liber. Alex. post Bar. & alios in l. si mihi. & Titio. col. 4. de uerbo. obli. & Imol. in c. potuit. col. 28. de locato. cum similib. Præterea secundū ea, quæ in puncto præsupponūt, hæc bona emphyteotica sunt quādā bona, de quibus cōi-
 43. tas Consilicis fuit ab episcopo inuestita, & quæ postea inter hoīes cōiatis æqualiter in capita diuiduntur, & in hmoi diuisione fuit de his bonis certa portio Maynardo assignata, tantundē Theodoro, & eadē portio singulis filiis Maynardi: unde quāuis ea, quæ fuerunt ab ipsis fratribus acquisita, essent cōdicanda, & societas cōi-
 44. tati acquirēda, præsupposito inter eos esse societatem omnium bonorū arg. l. 1. & l. coiri. ff. pro socio. cū similibus, tū t̄ id, qd̄ fuit filijs ipsorum sociorū mediā re eorū persona acquisitum, non acquiritur societati nec cōi-
 45. esse dicitur, sed est ipsorū filiorū, si ex causa aduentitia fuit illis acquisitū, qm̄ acquisitū per filios sociorum acquiritur societati solum, quādo id parentibus sociis acquiritur, nā quicquid socius oīum bonorū ex psona filij licitē lucratur, socio cōfert. l. cum duobus. §. socii. ff. pro socio. & habetur per Præpositi. Medio. in d. c. 1. §. 1. Ex quibus infertur, q̄ cū in terminis nostris filij Maynardi pro eorū capitibus partem dictorū bonorū acquisierint, ea non dñr acquiri patri suo Maynardo nisi quoad usumfructū. l. si. C. de bonis, quæ lib. & p. doct. in d. c. 1. §. 1. ergo dicta bona solū quoad fructus, durāte societate, cōia esse debēt. Et ita super his tribus dubijs dico, & cōsulo, sup̄ quibus arbitrorū partes erūt, & esse debebunt in arbitrando, q̄ si Maynardus dotes filiabus suis de bonis cōi-
 46. bus de dit, infcio, & nō consentiente, sed p̄dicente Theodoro, dotes illę parti ipsius Maynardi, & nō societati sūt imputandæ, secus si dotes datæ fuerūt, sciente, & consentiente, uel saltē non p̄dicente dicto Theodoro, quia tunc dotes sunt societati imputandæ, & facta diuisione, uel illa imminēte, Theodorus nō pōt filias suas de communi dotare. Itē bona emphyteotica et non sunt, nisi modo prædicto, cōmunicanda. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Societatis diuiso ex morte socij, ex renunciatione, & separata negotiatione, ac ex diutina possessione, & detentione rerum communium pro diuiso arguitur.
- 2 Prescriptionis exceptio est exceptio litis finitę, & impedit litis ingressum, sicut exceptio rei indicatę.
- 3 Prescribendi iustia causa, iustusque titulus ex diuisione causatur.
- 4 Bona fides ex titulo præsumitur.
- 5 Redditio rationis administrationis à socio, qui administrauit, singulo anno, & quolibet tempore, durante societate, peti potest, & quomodo hoc procedat, num. 31.

- 6 Lucri, & damni computatio non in sue administrationis, sed in animi infici debet.
- 7 Actio omnis personalis spatia triginta annorum habet, alio minori, num. 28.
- 8 De infirmitatibus sui factis, & administratione qui tenentur, pensatione à redditione rationum liberati dicuntur, & que rationem per se administratores reddere tenentur, & an hoc sit uerum, num. 38. & 42.
- 10 Rationes reddere quis ulterius non cogitur, quādo tenetur etiam si per errorem absque culpa, & fraude non petatur, & an hoc sit uerum, num. 38. & 42.
- 12 Ex diuisione societatis, taciturnitate, ac ex diuisione rerum communium pro diuiso per annos decem, administrationis redditus præsumitur: & an hoc sit uerum, num. 38. & 42.
- 13 Administratores quilibet rei alienæ, seu communitatis rationem administrationis sue reddere tenentur, & potest.
- 14 Socius, & quilibet alius administrator, qui sententiam rationis, & non plenē rationem administrationis redditus, denno illam integraliter cum reliquorum solutionem.
- 15 Maxime si in redditione rationis frans, & exceptio tenetur. Etiam si cū iuramento fuisset generaliter ab omnibus, quæ que liberatus num. 27.
- 16 Administrator reddens rationem, & non soluto reliquorum, & dolo esse dicitur.
- 17 Deceptio re ipsa æquiparatur dolo.
- 18 Administrator ex quibus in dolo, & fraude esse cogitur.
- 19 Administrator rationem debens reddere, quid probare debeat.
- 20 Administrator non est à reddenda ratione liberatus, si propter & simpliciter afferat se tantum expendisse, & non percipisse, & lucratum fuisse.
- 21 Administrator, qui rationem reddere tenetur, propter dolum, & cens, se liberos non habere, uel amisse, cuius non tenetur ad amissionem probare.
- 22 Redditio generalis rationum inter socios qua assumitur.
- 23 Actio pro socio ad generalem rationum redditionem iuxta societate competit.
- 24 Redditio generalis rationum quando durante officio, & administratione peti possit, & quando non, & num. 31.
- 25 Actio pro socio est personalis, uitamque annorum 30. habet, & numer. 28.
- 26 Administrator reliqua penes se habere presumitur, nisi probetur.
- 29 Presumptio decem annorum quando, & cui nocet.
- 30 Prescriptionis exceptio ut præiudicat, quid requiratur.
- 31 Actio pro socio ad quid, & quando, & quomodo dicitur, & competat.
- 34 L. si ambo. ff. de compensa. declaratur.
- 35 In reddenda ratione administrationis qui tenetur ad liberationem, & ad reliquorum solutionem.
- 36 Testi familiari, famulo, & domestico fides non adhibetur.
- 37 Rationem quis reddat solum prout in mero factis, & non petando consistit.
- 38 Rationes ut dicantur redditę, quid requiruntur.
- 39 Pau. de Cast. in consi. 126. lib. 2. declaratur.
- 41 Rationum redditio ut ex diuturnitate temporis remissa quatur, quid requiratur.
- 42 A redditione rationis ex sola reliquorum solutione quis liberatur.
- 43 In redditione rationum qua ueniant, & comprehendantur, & num. 47.
- 44 Iuramentum in litem socio contra socium, & administratoris, est in fraude, uel rationes reddere denegat, ad rationes petatur.
- 45 In redditione rationis per socium alteri socio facienda licet industria, & labore suo factum cum dolo, culpa, & negligetia eiusdem non compensatur.
- 46 Administratores dilationes congruas ad reddendas rationes dandę.
- 47 Redditio rationum qua, & quot principaliter in se consistat.
- 48 Locupletatus qui ex industria, prosperaq; fortuna sua præiudicat, quod limitatur num. sequen. usque ad finem consilij.